

NOTA NAAR AANLEIDING VAN HET EINDVERSLAG
van de vaste Commissie voor Justitie omtrent het ontwerp
van wet betreffende ambtelijk toezicht bij openbare ver-
kopen. (Ingezonden 9 december 1971.)

Zoals reeds in de memorie van antwoord aan de Tweede Kamer is gezegd, moet de ondergetekende vooropstellen dat het onderhavige ontwerp niet beoogt een uitputtende wettelijke regeling te geven voor het veilingwezen.

Het is slechts de bedoeling om het bestaande toezicht te handhaven en daaraan waar mogelijk meer inhoud te geven. Daarbij kan worden toegegeven dat de bestaande toezicht-houders, t.w. notarissen en deurwaarders, uit hoofde van hun functie niet bevoegd kunnen worden geacht om de juiste kwaliteit van kunstvoorwerpen en antiek te beoordelen. Een verscherping van het toezicht bij kunst- en antiekveilingen zou slechts kunnen worden tot stand gebracht door aan de toezicht-houdende ambtenaar deskundige assistentie te verlenen. De mogelijkheid om dit praktisch te realiseren wordt bestudeerd. In dit verband verwijst ondergetekende naar de handelingen van de Tweede Kamer van 4 november jl. blz. 867, rechterkolom, voorlaatste alinea waar hij de vraag heeft behandeld, of de mogelijkheid kan worden gecreëerd, dat de toezichthoudende ambtenaar zich tot een deskundige instantie wendt voor een „negatieve controle”. Hij heeft daarbij voor ogen dat de deskundige ten behoeve van de toezichthoudende ambtenaar onderzoekt, of toeschrijvingen niet duidelijk als onjuist moeten worden beschouwd. De toezichthoudende ambtenaar zou dan door de deskundige kunnen worden gewaarschuwd, opdat de ambtenaar kan insisteren op verbetering van de omschrijving.

Aan een dergelijke regeling zijn ook bezwaren verbonden.

De ondergetekende wees er in de mondelinge gedachtenwisseling in de Tweede Kamer reeds op, dat het publiek in de waan kan komen, dat deze „negatieve controle” als een positieve kan worden opgevat. Een – negatief – gecontroleerde toeschrijving aan bij voorbeeld Jan Steen zou door het publiek kunnen worden opgevat als een positieve verklaring, dat men stellig met een werkstuk van die schilder van doen heeft. Ondanks deze twijfel is de ondergetekende, zoals gezegd, doende een onderzoek in te stellen.

De mogelijkheid om zelf veilingen te organiseren staat zowel voor deurwaarders als voor notarissen open en, naar de ondergetekende verneemt, plegen notarissen op het platteland bij het houden van de z.g. „boelhuizen” ook van deze mogelijkheid gebruik te maken.

De combinatie van toezichthoudend ambtenaar met een nevenfunctie van veilingorganisator (dan wel met het hebben van economische belangen bij de te verkopen goederen) zal voor wat de deurwaarders betreft worden tegengegaan door in de aan de deurwaarders te richten circulaire (verwezen wordt naar de memorie van antwoord aan de Tweede Kamer, blz. 2, linkerkolom bovenaan) er op te wijzen dat de genoemde combinatie niet in overeenstemming is met hetgeen van een goed ambtenaar mag worden verwacht en als zodanig op grond van artikel 80 van het Algemeen Rijksambtenarenreglement als

plichtsverzuim disciplinair kan worden bestraft. Notarissen staan niet onder disciplinair toezicht van ondergetekende. Ten aanzien van hen treden de Kamers van Toezicht in de onderscheidene arrondissementen op als tuchtrechter. Daarom zal de ondergetekende zijn zienswijze omtrent de niet-verenigbaarheid van bedoelde functies aan de Kamers van Toezicht doen weten.

Van de uitzonderingsmogelijkheid als bedoeld in artikel 2, lid 2, van het ontwerp zal de ondergetekende gebruik maken in die gevallen van veilingen bij afslag van produkten van land- en tuinbouw, bloemkwekerij, veeteelt en visserij, die niet onder het eerste lid van artikel 2 vallen. Bij deze veilingen wordt verkocht aan handelaren. De bedoeling van het toezicht is om de consument te beschermen.

De aan het toezicht verbonden kosten worden op de koop toe genomen. Waar de bescherming onnodig is, zoals bij verkoop aan de beroepshandel, kunnen de hogere kosten worden vermeden. Indien zich ook ten aanzien van andere goederen veilingen bij afslag aan de handel plegen voor te doen, zal de ondergetekende ook in die gevallen overwegen om van de uitzonderingsmogelijkheid van artikel 2 lid 2 gebruik te maken.

De Minister van Justitie,

VAN AGT.